mutat ⁊ mortuꝰ. De cuius humore carnis uermis gruꝫ
paulatim q; adolescit. ac pessu stantis temporis: indut
alarum remigia. atq; in sup iouis aquil speciem formāq;
reparatur. Docet aut nos ḡ h aquil exemplo sui resurrec
tionem credere. ḡ ⁊ isti exemplo. isti rationis pcepto ipa s
insignia resurrectionis instaurat. ⁊ utiq; aquil ꝓpter homi
nes sunt. ñ homo ꝓp aquilam. Sic ḡ exemplum nob̄ q auc
tor ⁊ creator animum scōl suol ut ꝑpetuum pure ñ passul ⁊
resurgentem eam sui semine uolut reparari. Aquil ḡ huic
annuntiat diem mortis. ut faciat s theeam ⁊ impleat eā
bonis odoribꝫ atq; ingrediatur in eam ⁊ moriatur illic. ubi
odoribꝫ ḡtis ferox funeris possit aboleri. Facit ut homo t the
eam ⁊ ꝑ polianis reuertat hominem cum accepto suis nouū
induc. Tecta tua magna tua. ⁊ est q̄ precet ⁊ abscondat
in die malo. Vis sicut q theca precio. c. fateꝫ inquit mea p
deri cum. Vis fieri. Theca ḡ tua. c. fidel. imple eam bonis ut
rutum odoribꝫ tuarum. hoc. c. castitatis. mīe atq; iustitie.
⁊ inp̄a penetralia fidei suauis factorum p̄stantium odore re
dolentia tuis ingredi. Cathecumini fidei certis uite hui
uiendi. ū possint ossa tua pinguescere. ⁊ sint sic hort
ebrius. cuius caro semina sulcantur. Cognoscite ḡ diem
mortis tue. sic cognouit ⁊ paulus qui ait. bonum certa
men certaui. cursum consūmaui. fidem seruaui. rep
lita. c. in corona iustitie. Incūbit ḡ in theeam suam quasi
bonus fenix q̄m bono repleuit odore maturi. Sic ḡ fenix
incenditur. ⁊ ex eius cinere fenix rerum nascitur. ut ꝑ
lum ḡ fenix moritur. ⁊ ex eius cinere fenix rerum nascit.
hoc exemplo agit. ū future resurrectionis certas assigu
lis fieri creditur. Non. c. manus miraculum fidei futu
re resurrectionis. q̄m creauere facta resurrectio semini;

Decet uolucrum natura simplicibꝫ resurrectionis aug
mentum p̄stat. ⁊ quod scripturā p̄dicat: opus nature cō
firmat; De Caladrio.

Caladrius sic dic̄ physiologus rotul. c. alius nullam
partem hūl migrans; cuius interior sinus curat
oculorum caliginem. hic in aula regum inuenitur. Si
quis. c. in egritudine ex hoc caladrio cognoscetur. humat
annuatur. Si ḡ. c. infirmitas hominis ad mortem. mox
ut uiderit infirmum: auert faciem suam ab eo. ⁊ omnes
cognoscunt q̄ moriturus. c. Si autem infirmitas eius
paruerit ad uitam: intendit in faciem ⁊ assumit om
nem egritudinem hominis intra se. ⁊ uolat in aera ꝛ
solem. ⁊ comburit infirmitatem eius. ⁊ dispgit eam. ⁊
sanatur infirmus; Caladrius h̄t ꝓsonam saluatoris nr̄i.
Totus. c. candidus dominus nr̄ nullam h̄ns migredinem.
qui peccm ñ fecit. nec inuentus. c. dolus more eius; Si enim
autem dominus de excelsis auert faciem suam a iudeis
ꝓp incredulitatem illorum. ⁊ conuertit se ad nos q̄s uolēs
infirmitates nr̄as ⁊ peccta nr̄a portauit. ⁊ altatus in ligno
crucis ⁊ absorbens mortem uictoriam duxit captiuitatē